

prosi za sprejem brdska baronica Judita. Dasi je bil utrujen, jo je škof vendar sprejel. Vstopila je. Sijala je v sreči in lepoti mladega materinstva in se zgrudila pred škofom na kolena in mu poljubila roko.

»Judita? Estera?« je čustvoval ginjeno škof. »Kaj hočeš, da se zgodi? Ko bi tudi pol kraljestva prosila, dobila ga boš.«

Prosila je za redko milost, da bi ji škof krstil sina.

»Fiat, Estera,« je dejal škof. Potem je vprašal:

»Ali je to samó tvoja želja, hčerka, ali pa tudi gospod baron tako želi?«

Zardela je rahlo in povabila glavo. Igravo kot lepa plemkinja in zmage si v svesti je rekla:

»Našla sem milost v njegovih očeh.«

»Fiat,« je prikimal škof.

Ko je izginila, je škof strmel še vedno na zaprta vrata in spraševal mehko, sanjavo:

»Judita? Estera?«

3.

Učitelju Dachsju je priletela ob špitalskih vratih, ko je hotel iz mesta, Snedčeva Agata v roke. Sklenil je roke, da je dekletu strahotno ostrmel. »Erazem,« je rekel učitelj in ga je spoznala, se nasmejnila, prikimala in šepetnila:

»Po poročno krilo grem in prstan.«

Nekaj trenutkov je gledal učitelj zavzet za sladkim otrokom. Potem se je ovedel sebe in svoje poti in izšel. Pes pred Schlagnovo pristavo ga je spoznal in mu pustil odpahitati v slamo.

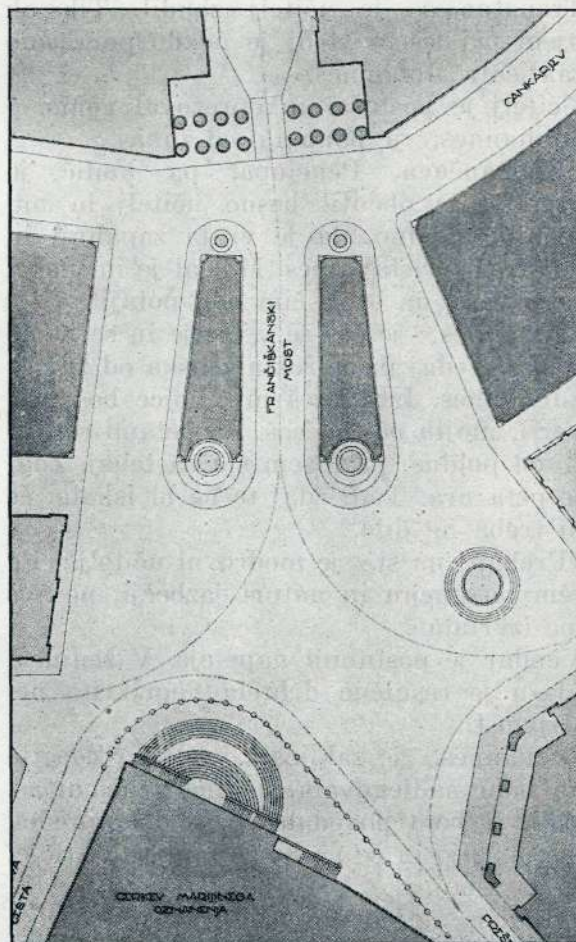
»Pes je zvest,« je mrmral učitelj preodevajoč se v suho kmetiško obleko.

»Spoznal me je. Vdova me je tudi spoznala, pa je sitna. Hudič vzemi Penelope.«

Bilo mu je prijetno v suhem in zleknil je v slamo. Z roko je iskal ob sebi pod se. Izkopal je bučasto posodo in jo nagnil, da je plenknilo.

»Spadi trikrat, Schlagen,« je mrmral, »jaz te ne bom sodil. Bogve, da si mi jo napolnil in mi verno služil po naročilu in plačilu. Le ne daj Bog, da si z vodo zalil.« Dvignil je in pil. Potem je mlasknil z jezikom in rekel:

»Boštjan. Absolvo te. Spadi še četrtič.«

ARHIT. ŠOLA J. PLEČNIKA: IDEJA ZA MARIJIN TRG.

Tiho je bilo. Le v vogalih se je hotela oglašati sapa. Učitelj je začutil hlad na svojem licu in verjel:

»Kakoršni časi, takošno vreme. Hudičevi mrazovi gredo v deželo.«

Stegnil se je po slami in se zadela. Iz toplote in pijače mu je rasla zaspanost in dremavost. Pes pred pristavo je kratko zacvilil. V šumu vse krepkeje dihaajoče sapa od gora se je zavlekel za deske v kotu, zdehnil krčevito in spal.

»Vdova,« je dremal učitelj, »kakšen vrag ti je v glavo utepel, da mi dušo porobiti želiš in se mi v zakon siliš. Kako neki bi to moglo biti? En Ulises in dve Penelopi.«

»Adulteri regnum Dei videbunt,« se mu je še jemala šala v misli in besede. Potem pa je spal. Sapa ob vogalih je rasla v vihar. Nebo je lezlo nizko v polje. Sredi popoldne se je hotelo večeriti...